

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 09 0 K 037026 21 Kž 4
Sarajevo, 01.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Marić Slavka kao predsjednika vijeća, Radošević Sonje i Neradin Emira kao članova vijeća, uz sudjelovanje Roić Živane kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Š. E. i H. M. zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branitelja optuženih Š. E. i H. M., te o osobnoj žalbi optuženog Š. E., izjavljenim protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 037026 21 Kv 8 od 14.01.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.02.2021. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalbe branitelja optuženih Š. E. i H. M., te osobna žalba optuženog Š. E., izjavljene protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 037026 21 Kv 8 od 14.01.2021. godine, odbijaju se kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 037026 21 Kv 8 od 14.01.2021. godine, prema optuženim Š. E. i H. M., nakon potvrđivanja optužnice Kantonalnog tužiteljstva iz Sarajeva broj T09 0 KT 0159549 20 od 11.01.2021. godine, kojom im se na teret stavlja krivično djelo Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca, tako da im pritvor po tom rješenju može trajati do 14.03.2021. godine ili do druge odluke suda, s tim što će se kontrola pritvora vršiti po isteku svaka dva mjeseca od dana donošenja posljednjeg rješenja o pritvoru. Optuženom H. M. pritvor je produžen iz osnova propisanog u članu 146. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), dok je optuženom Š. E. pritvor produžen iz osnova propisanog u članu 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH.

Protiv tog rješenja žalbe su izjavili branitelji optuženih Š. E. i H. M. i optuženi Š. E.

U žalbi branitelja optuženog Š. E., advokata R. H. iz S., nisu izričito navedeni žalbeni osnovi, s tim što predlaže da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukinе i predmet vrati, kako u žalbi navodi, „sudiji za prethodni postupak na ponovno rješavanje“.

Branitelj optuženog H. M., advokat B. D. iz S..., žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Optuženi Š. E. u osobnoj žalbi prvostepeno rješenje osporava zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da mu se ukine pritvor i eventualno odrede mjere zabrane.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, nakon čega je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Branitelj optuženog H. M. smatra da je prvostepeni sud time što je cijenio samo dokaze koje terete njegovog branjenika, a ne i dokaze koji mu idu u prilog, povrijedio pretpostavku nevinosti propisanu u članu 3. stav 1. ZKP FBiH. Smatra da je prvostepeni sud, budući da je našao osnovanim prijedlog tužitelja za produženje pritvora koji je sadržan u optužnici, povrijedio i Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (EKLJP).

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog H. M. nisu osnovani.

Prije svega branitelj u žalbi ne ukazuje koji to konkretno dokazi idu u prilog njegovom branjeniku, a koje je prvostepeni sud propustio cijeliti, tako da se ovakav paušalni žalbeni navod branitelja nije mogao ispitati. Nadalje, kako iz obrazloženja pobijanog rješenja slijedi da se zaključak prvostepenog suda odnosi na postojanje osnovane sumnje da je optuženi učinio krivično djelo za koje se tereti, to se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi branitelja optuženog da je prvostepeni sud zauzeo stav da pobrojani dokazi ukazuju da je optuženi učinio krivično djelo koje mu se na teret stavlja potvrđenom optužnicom i time na štetu optuženog povrijedio pretpostavku nevinosti iz člana 3. stav 1. ZKP FBiH. Također, budući da je prvostepeni sud dao jasne i argumentirane razloge zbog čega prijedlog tužitelja za produženje pritvora optuženom nalazi osnovanim, njegovim prihvatanjem nije povrijedio EKLJP kako to paušalno u svojoj žalbi tvrdi branitelj optuženog H. M.

Zaključak prvostepenog suda o postojanju osnovane sumnje da je optuženi Š.E. učinio krivično djelo koje mu se na teret stavlja potvrđenom optužnicom, osporen je kako u žalbi optuženog Š. E., tako i u žalbi njegovog branitelja. S tim u vezi, branitelj u žalbi prigovara da iz do sada prikupljenih dokaza na koje se poziva tužiteljstvo, osnovana sumnja u odnosu na njegovog branjenika ne proizilazi, da niti jedan od svjedoka na koje se prvostepeni sud pozvao u pobijanom rješenju nije očevidac predmetnog događaja, kao i da se pregledom video nadzora izuzetog sa kuće optuženog jasno može vidjeti da njegov branjenik kritične noći kada je izvršeno predmetno krivično djelo, uopće nije izlazio iz kuće, pa nije ni mogao sudjelovati u izvršenju predmetnog krivičnog djela. Također i optuženi u žalbi prigovara da tužiteljstvo, kada se poziva na nalaz pretresanja njegovog snimača, navodi da se uočavaju tri osobe ispred njegove kuće nakon učinjenja krivičnog djela, ali da ne navodi da se radi o migrantima, da ne upoređuje sadržaj snimka video nadzora (gdje je vidljivo da iz zelenog vozila izlazi D. N.) sa njegovim iskazom, jer im ne odgovara, a iz kojeg bi se moglo zaključiti da je govorio istinu, već da prihvata iskaz

optuženog H. M., iako se, po stavu iz žalbe optuženog, njemu ne može vjerovati. Potom ističe da nije tačno da su pretresom njegove kuće pronađeni predmeti koji potiču iz predmetnog krivičnog djela a koje je prepoznala oštećena, jer su to predmeti koji potiču iz krivičnog djela koje je izvršio D. N. u Ž., a koje je ostavio u njegovoj kući. Smatra da je nelogično da sporni neseser bude predmet izvršenja dva krivična djela.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

U vezi navoda iz žalbe branitelja da njegov branjenik kritične noći kada je izvršeno predmetno krivično djelo, nije izlazio iz kuće, ovaj sud ukazuje da niti kantonalni tužitelj ne tvrdi, niti sud u pobijanom rješenju utvrđuje postojanje osnovane sumnje da je optuženi Š. E. kritične noći izlazio iz svoje kuće i bio na mjestu učinjenja krivičnog djela. Međutim, u pobijanom rješenju je utvrđeno postojanje osnovane sumnje da je optuženi Š. E. kao saizvršitelj, po prethodnom dogovoru sa D. N. i još dva NN lica, te H. M. učestvovao (kao inicijator i organizator) u učinjenju predmetnog krivičnog djela, na način da je pronašao žrtvu (oštećenu M. B., prijateljicu svoje umrle majke), zatim lica koja će da izvrše predmetno krivično djelo, a kojima je dao svoje vozilo i pištolj, koji predmeti su, za što postoji osnovana sumnja, korišteni pri učinjenju predmetnog krivičnog djela, te da su navedena lica, nakon učinjenja krivičnog djela, kako su to prethodno i dogovorili sa optuženim Š. E., za što postoji osnovana sumnja, prisvojene predmete, uključujući i novac od oko ... KM donijeli kući optuženog Š. E. i sa njim podijelili otuđeni novac. Naime, iz pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud naveo jasne i konkretne razloge za zaključak o postojanju osnovane sumnje da su optuženi Š.E., M.H. i D.N., kao saizvršitelji sa još dva NN lica, učinili krivično djelo razbojništvo koje im se stavlja na teret potvrđenom optužnicom, pozivajući se pri tome na niz dokaza objektivne i subjektivne prirode (iskaze svjedoka M.B., O.A. i V.A., zapisnike o ispitivanju osumnjičenih Š. E. i H. M. i brojne materijalne dokaze u spisu, među kojima i zapisnik o izvršenom pretresu kuće optuženog Š. E. i pronalasku torbice sa zlatnim nakitom, novcem, mobitela i kutija za pištolj marke E. B. B. i pištolj B., te čahura NN kalibra, zapisnik o prepoznavanju predmeta i dr.). Pored navedenog, prvostepeni sud je cijenio i rezultate vještačenja predmetnih pištolja koji su pronađeni u kući oštećene prilikom vršenja uviđaja, a iz kojeg vještačenja slijedi da se predmetni pištolji poklapaju sa kutijama koje su pronađene u kući optuženog Š. E. Iz navedenih dokaza, i po ocjeni ovog suda, proizilazi postojanje osnovane sumnje da je optuženi Š. E. učinio krivično djelo za koje se tereti, pa se žalbeni navodi njegovog branitelja i optuženog Š. E. da ne proizilazi iz dokaza koje je tužitelj dostavio uz prijedlog za produženje pritvora postojanje osnovane sumnje, ocjenjuju neosnovanim.

Pravilnost pobijanog rješenja nije dovedena u pitanje ni žalbenim navodima optuženog Š. E. da kod njega novac koji je pronađen i oduzet ne potiče iz izvršenja predmetnog krivičnog djela (... KM), već da je isti posudio, te da svjedokinja V. A. ne zna ništa konkretno o predmetnom događaju, te da je iskaz V. A. u nekim dijelovima kontradiktoran iskazu optuženog H.M. Prije svega, okolnost da nije pronađen novac u ukupnom iznosu za koji je oštećena M. B., sama po sebi ne dovodi u pitanje značaj činjenica i okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud pri donošenju zaključka o postojanju osnovane sumnje da je optuženi Š. E. učinio krivično djelo na način kako mu se to stavlja na teret potvrđenom optužnicom. Tim prije što iz dokaza na koje se pozvao prvostepeni sud, proizilazi da su optuženi u ovom krivičnom predmetu, kako postoji osnovana

sumnja, nakon izvršenja krivičnog djela, podijelili novac. Okolnost da se iskazi svjedoka V. A. i H. M. a ne poklapaju u pogledu visine novca koja je otuđena, ne dovodi u pitanje prednji zaključak prvostepenog suda. Naime svjedokinja V. A. je posredni svjedok i o predmetnom krivičnom djelu je iznijela saznanja koja joj je prenio optuženi Š. E., pa je s tim u vezi prvostepeni sud cijenio da iz njenog iskaza slijedi da joj je upravo optuženi Š. E. pričao da su D.N., H. M. i još neka lica izvršila krivično djelo tako što su od neke travarke (oštećene) oduzeli novac, da im je optuženi Š. E. obezbijedio auto i dao im svoj gasni pištolj i da je E. od „pljačke“ dobio ... KM.

Iskaz ove svjedokinje nije doveden u pitanje ni žalbenim navodima Š. E. da je svjedokinja V. A. njegova vanbračna supruga i da ista prilikom davanja iskaza nije upozorena po odredbama ZKP FBiH koje važe za privilegirane svjedoke. Prema Porodičnom zakonu Federacije Bosne i Hercegovine (Sl. novine FBiH broj 35/2005, 41/2005, 31/2014) vanbračna zajednica nastaje nakon najmanje tri godine zajedničkog života ili kraće ako je u njoj rođeno dijete. Kako iz stanja spisa, a prije svega iz iskaza ove svjedokinje ne proizilazi da je ista živjela sa optuženim najmanje tri godine (izjavila je da su u neformalnoj vezi) ili da su imali zajedničko dijete u vrijeme učinjenja predmetnog krivičnog djela, niti to optuženi u svojoj žalbi tvrdi, onda se ne mogu prihvatiti naprijed izneseni žalbeni navodi optuženog Š. E.

Nadalje, ni okolnost da li je optuženi vlasnik vozila koje je, kako postoji osnovana sumnja, posudio optuženim radi izvršenja predmetnog krivičnog djela, nije od odlučnog značaja, niti kao takva može dovesti u sumnju zaključak o postojanju osnovane sumnje da je optuženi Š. E. poduzeo radnje koje mu se stavljaju na teret potvrđenom optužnicom. Također, ni okolnost da su prilikom drugog pretresa kuće optuženog Š. E. pronađeni predmeti koje je oštećena M. B. prepoznala kao svoje i to u dijelu kuće koju koriste migrant (optuženi izdaje kuću migrantima), sama po sebi ne dovodi u pitanje prednji zaključak prvostepenog suda.

Zaključak iz pobijanog rješenja o postojanju osnovane sumnje da je optuženi Š. E. kao saizvršitelj učestvovao u učinjenju predmetnog krivičnog djela, nije doveden u pitanje ni žalbenom tvrdnjom branitelja da nijedan od svjedoka koji se navode u pobijanom rješenju nije očevidac predmetnog događaja.

Navedeno stoga, što dokazi na koje se pozvao prvostepeni sud i dati razlozi u obrazloženju pobijanog rješenja, i po ocjeni ovog suda ukazuju da ovaj opći uvjet za pritvor na strani optuženog Š. E. postoji. Naime, prvostepeni sud je imao u vidu i cijenio iskaz svjedoka oštećene M. B., koja je opisala na koji način su iza ponoći, dva mladića sa „Covid“ maskama na licu nad njom izvršila razbojništvo i oduzela joj torbicu u kojoj se nalazio novac u iznosu od KM, te zlatni nakit i parfeme, koji su je tom prilikom šakama i pištoljem udarali po glavi i vezali, navodeći da je od ranije poznavala Š. D., majku optuženog Š. E. i da je optuženi dobro znao da ona u kući drži novac jer je D. finansijski pomagala, a da joj je D. rekla da je sav novac koji joj je ona u prethodnom periodu dala, dala E. i da više ne može trpjeti takav način života, pa je izvršila samoubistvo vješanjem. Zatim je sud cijenio iskaz svjedoka O. A. koji je naveo da mu je na četiri dana prije nego što je izvršeno predmetno krivično djelo, optuženi Š. E. rekao da zna dobru „tipu“ gdje se nalazi najmanje KM, da je u pitanju kuća u kojoj živi samo jedna osoba, da je E. sve organizirao, obezbijedio auto, gorivo, pištolj i garderobu, te ga nagovarao da

učestvuje u izvršenju predmetnog razbojništva za koje je rekao da bi se odradilo skupa sa migrantima koji stanuju u njegovoj kući, a što je svjedok odbio. Nadalje je prvostepeni sud imao u vidu i cijenio iskaz svjedoka V. A., koja je u vezi sa optuženim Š. E., koja je navela da joj je, po njenom izlasku iz bolnice dana ... godine, E. ispričao da se posvađao sa Du. N. radi novca iz krivičnog djela koje je izvršeno u noći (petak na subotu) ... godine, gdje su N., M. i njegov rođak migrant, koristeći vozilo i pištolj E., izvršili razbojništvo nad ženom travarkom koju E. poznaje, koju su vezali i uzeli joj novac i da je do svađe došlo iz razloga što je N. htio slagati E. da nisu kod te žene našli novac, u čemu su ga osujetili migranti koji su torbicu sa novcem predali E., tako da je novac podijeljen među izvršiteljima od kog novca je E. dobio KM, kao i iskaz tada osumnjičenog H. M. koji je u prisustvu branitelja opisao na koji način je izvršeno razbojništvo nad oštećenom B. M., navodeći da je on sa još jednim migrantom čuvao stražu, dok su N. i još jedno lice sa njim bili u kući i da je torbica sa novcem predata E. Iskaze navedenih svjedoka i iskaz optuženih H. M. prvostepeni sud je doveo u vezu sa materijalnim dokazima u spisu (predmetima – torbicom sa zlatnim nakitom, te novcem, zapisnikom o prepoznavanju predmeta pronađenih u kući optuženog Š. E., prema kojem je oštećena prepoznala te predmete i torbicu - neseker, kutijama od pištolja marke E. b. b. i pištolja B., te čahurama pronađenim pretresom kuće optuženog Š. E., поближе opisanim u zapisniku o izvršenom pretresu i potvrdi o pronalasku i oduzimanju predmeta). Sadržaj prezentiranih dokaza branitelj optuženog žalbom i ne dovodi u pitanje, dok se vlastita ocjena naprijed navedenih dokaza od strane optuženog iznesena u njegovoj osobnoj žalbi nije mogla prihvatiti (kao što je tvrdnja da predmeti pronađeni u njegovoj kući ne potiču iz predmetnog krivičnog djela). Osim toga, ovaj sud podsjeća da sud, pri ocjeni postojanja osnovane sumnje nije dužan analizirati sve dokaze prikupljene do momenta odlučivanja o pritvoru, nego samo one dokaze koji su relevantni za ocjenu postojanja osnovane sumnje. Stoga se neprihvatljivim ocjenjuju ostali žalbeni navodi optuženog izneseni u njegovoj žalbi u tom pravcu, jer i ovaj sud nalazi da su navedeni dokazi prvostepenom sudu dali dovoljno osnova za zaključak o postojanju osnovane sumnje da je optuženi Š. E., kao saizvršitelj, učinio krivično djelo Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. KZ FBiH na način kako mu se to stavlja na teret potvrđenom optužnicom. Naprijed navedene činjenice i okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud ne mogu se dovesti u pitanje ni ukazivanjem u žalbi optuženog, da je on zapravo taj koji je pomogao ovlaštenim službenim licima u rasvjetljavanju predmetnog krivičnog djela, da niti jedan od pomenutih svjedoka ne govori istinu, osim njega samog, budući da isti kao takav nema utemeljenja u naprijed prezentiranim dokazima od strane prvostepenog suda.

Kada je riječ o žalbenim navodima iznesenim u osobnoj žalbi optuženog Š. E. kojima u biti iznosi prijedloge dokaza koje po njemu treba provesti ovaj sud, u vezi sa tim treba reći da se u postupku po žalbi ne izvode dokazi već se ispituje pobijano rješenje i razlozi dati u istom, a da će optuženom u toku postupka pred prvostepenim sudom, dakle u kontradiktornom postupku, biti omogućeno iznošenje konkretnih dokaznih prijedloga.

Kada je u pitanju optuženi H. M. i poseban pritvorski osnov iz člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, branitelj ovog optuženog smatra da je navodima u pobijanom rješenju „da su migranti specifična skupina ljudi koji su vrlo agresivni, netolerantni, snabdjeveni oružjem i vrlo opasni kao ličnosti, a pored svega toga su izuzetno lošeg materijalnog stanja i „opcija“ realna i ostvariva je vršenje krivičnih djela, a u što se sud može svakodnevno uvjeriti“, prvostepeni sud njegovog branjenika doveo u diskriminatoran položaj, odnosno

da navedeno ukazuje na diskriminaciju optuženog po osnovu rase, što je po mišljenju branitelja nedopustivo.

Provjeravajući naprijed navedeni žalbeni navod branitelja optuženog H. M., ovaj sud je utvrdio da je prvostepeni sud pri donošenju zaključka da na strani ovog optuženog egzistira pritvorski osnov iz člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH cijenio da optuženi ima status migranta čiji identitet nije sa sigurnošću utvrđen, da isti nema prebivalište niti boravište u BiH, niti postoji bilo kakva povezanost optuženog sa državom BiH, da trenutno boravi kao podstanar i da se ne može pouzdano utvrditi njegovo mjesto boravka, te da sve navedeno jesu okolnosti, budući da je optuženi sada u ovoj fazi postupka svjestan težine krivičnog djela koje mu se stavlja na teret i zapriječene kazne za isto, koje ukazuju na opasnost od bjekstva. Ovi konkretni razlozi se žalbom branitelja ne dovode u pitanje, a oni i po ocjeni ovog suda predstavljaju dovoljan osnov za zaključak da na strani ovog optuženog egzistira pritvorski osnov iz člana 146. stav 1. tačka a) ZKP FBiH. Prema tome, iako je naprijed citirana konstatacija prvostepenog suda na koju je branitelj ukazao tačna, koja i po ocjeni ovog suda izražava predrasudu u odnosu na određenu kategoriju ljudi, konkretno migrante, ali budući da su u pobijanom rješenju prije iznošenja sporne konstatacije navedene druge konkretne okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva optuženog, navedena konstatacija, ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja u tom dijelu.

Branitelj optuženog Š.E. žalbom osporava i postojanje pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, navodima da su u pobijanom rješenju izostali razlozi u pogledu postojanja naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da bi optuženi boravkom na slobodi ponovio krivično djelo, dok se žalbom optuženog Š. E. ne osporava postojanje tog posebnog osnova za pritvor. S tim u vezi, branitelj prigovara da je zaključak o postojanju naročitih okolnosti na strani njegovog branjenika prvostepeni sud temeljio na ranijoj osuđivanosti optuženog, iako je od počinjenja krivičnih djela za koja je optuženi ranije osuđivan proteklo više od deset godina, da su ranije osude trebale biti brisane, te da se taj zaključak ne može zasnivati na iskazanoj upornosti i bezobzirnosti optuženog pri izvršenju predmetnog krivičnog djela, jer nije utvrđeno da je on učestvovao u njegovom izvršenju.

Ovakvi žalbeni navodi branitelja optuženog Š. E. nisu osnovani.

Pobijano rješenje sadrži jasne i dovoljne razloge na kojima je zasnovan zaključak o postojanju naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan od ponavljanja krivičnog djela optuženog u slučaju njegovog puštanja na slobodu u smislu člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH. Tako je prvostepeni sud cijenio da način i okolnosti učinjenja predmetnog krivičnog djela za koje se tereti optuženi (na nivou osnovane sumnje), ukazuju na iskazanu upornost i bezobzirnost, jer to proizilazi iz okolnosti da je optuženi, za što postoji osnovana sumnja, kao inicijator i organizator izvršenja krivičnog djela, pronašao osobu nad kojom će biti izvršeno razbojništvo (oštećenu M. B., prijateljicu svoje majke koja im je finansijski pomagala, za koju je znao da u kući ima novac), lica koja će da izvrše predmetno krivično djelo, uključujući i migrante za koje je znao da nemaju identifikacione dokumente i da je njihov identitet teško utvrditi, svjestan da se radi o licima koja se nalaze u teškoj materijalnoj situaciji, obezbijedio auto, gorivo, pištolj i garderobu za izvršenje predmetnog krivičnog djela i učestvovao u podjeli prisvojenog

novca. Način i okolnosti izvršenja predmetnog krivičnog djela, prvostepeni sud je doveo u vezu sa okolnostima koje se odnose na ličnost optuženog, da je optuženi ranije više puta (četiri) osuđivan zbog istovrsnog krivičnog djela, pa je ocjenom svih tih okolnosti u njihovoj ukupnosti, zaključio, da u konkretnom slučaju postoje naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će optuženi u slučaju boravka na slobodi ponoviti krivično djelo. Pri tome je neprihvatljiv žalbeni prigovor branitelja da je od posljednje osude njegovog branjenika proteklo više od deset godina. Ovo tim prije što ni branitelj u žalbi ne iznosi konkretno o kojim osudama (presudama) je riječ, pa se ovakav paušalan žalbeni navod branitelja nije mogao ispitati od strane ovog suda.

Na kraju, prvostepeni sud je, kako to proizilazi iz pobijanog rješenja razmotrio mogućnost da li bi se svrha koja se želi postići produženjem pritvora mogla ostvariti primjenom blažih mjera prema optuženom, te zaključio da se to u konkretnom slučaju ne može očekivati, navodeći konkretne razloge za taj zaključak. Date razloge prvostepenog suda branitelj optuženog Š. E. i optuženi žalbama ne dovodi u pitanje, pa se nije mogao prihvatiti njihov uopćeni prijedlog da se optuženom Š. E. odrede mjere zabrane predložene u žalbi.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je žalbe branitelja optuženih Š. E. i H. M., kao i osobnu žalbu optuženog Š. E. odbio kao neosnovane.

Zapisničar
Roić Živana,s.r.

Predsjednik vijeća
Marić Slavko,s.r.